

Ugen der gik på Zackenberg ... Ugebrev nr. 2, 17. juni 2002

Endnu en travl uge forløb på Zackenberg, hvor farven moskusblå blev introduceret. Logistikken fungerede som altid perfekt. Henrik, Aka og Charlotte har haft rigeligt at gøre med at servicere de fire fra ASIAQ (Tommy, Jørgen, Håkon og Jens), Jørgen Hinkler fra Geografisk Institut, Hans Meltofte og Line fra DMU og endelig Morten Rasch fra DPC. En af de store hovedopgaver i ugens løb var at etablere sommervand. Det lykkedes hurtigt til glæde for alle.

En noget vanskeligere opgave var at holde styr på overgangsstedet over Zackenbergelven. Flommen kom på sit højeste 10 og 11. juni, hvor vandet steg med 1,6 m til højden 2 m. Den høje vandstand og de store vandmasser satte arbejdet med at etablere overgangen i stå, men Filip og Aka kan ikke roses nok for deres ihærdighed med, at bringe alle frem og tilbage i perioden lige før flommen gik. Allerede få dage efter flom-maksimum blev Jørgen Hinkler fragtet over igen. Denne gang i gummibåd forsynet med diverse sikkerhedswires. Jørgen H. genoptog således hurtigt sine ture til Nansen-blokken for at servicere sine digitale kameraer. Flommen gav anledning til en del bekymring fra ASIAQ'sernes side. Vandet var faretruende nær, kun 24 cm fra sonic-sensoren, der registrerer elvspejlets højde.

Morten og Charlotte har sat blåfarve på den gamle Sirius hytte. Resultatet blev meget flot med et pynteligt Zero-logo i gavlen. Morten kunne ikke stoppe med malerarbejdet, så han kastede sig over maling af toilettet. Hvorvidt navnet moskusblå blev introduceret, fordi Morten holder meget af moskusokser, eller okserne holder meget af toilettet er endnu ikke opklaret. Morten udførte igen et flot arbejde, omend malerarbejdet var lidt til gene for klienterne og klienterne for Morten.

Line har været på de meget hyppige optællingsture sammen med Hans. Line har ihærdigt forsøgt at komme i kontakt med de mange lemminger via radio. De første, der mødte Line, blev som vi andre så glade for Lines selskab, at de har ladet sig fange igen og igen. De lemminger er nu klogere, end man skulle tro.

Charlotte har ikke alene været flittig med logistikken, men tillige med eddy correlation-masten. Den er kommet godt i gang med at logge data trods lidt indkøringsproblemer.

Jens og Håkon var netop blevet færdige med deres strabadserende natlige ture med geo-radaren og stager i Zackenberg dalen og på Aucella skråningerne, da de kastede sig ud i en ny opgave, men denne gang af glaciologisk karakter.

Håkons hovedmål med det glaciologiske arbejde i år var at få kortlagt sneens højdedistribuering og temperaturprofiler i snepakken samt at beskrive gletsjerne i nærområdet. Det manglede ikke på advarende ord fra erfarne folk som Hans og Aka, der bemærkede at lange ture ikke er anbefalelsesværdige, når snesmeltningen er godt i gang. Jens og Håkon bevægede sig igen om natten, hvor sneens bæreevne var på sit højeste. Basecamp blev etableret i Lindemannsdalen. De fik fotodokumenteret og beskrevet Palnatoke gletscheren, men måtte opgive at krydse Lindemannselven grundet de store vandmasser, hvorfor Domfjeldets gletscher kun blev dokumenteret på afstand. Efter deres hjemkomst nåede forbruget af vabelplaster nye højder.

Tommy og Jørgen koncentrerede sig efter de to ture til Store Sødal om nærstationernes tilstand. De automatiske vejrstationer og de hydrologiske stationer har haft et godt år i Zackenberg, men den forgangne uge blev uheldigvis ugen, hvor de gjorde knuder. Antagelig grundet de mange tilkoblinger og programændringer, der er sket siden etableringen. Etableringen af den nye PAR-sensor og den nye Net-radiation-sensor forløb ikke uden besvær. Tommy fik dog tæmmede de lidt urolige stationer, eller var det stationerne, der tæmmede Tommy? Etableringen af en ekstra UV-B-sensor blev dog udskudt til næste år. Jørgen kastede mest energi i at gennemregne årets data, hvis han ikke lige var mastehænger eller snetaksator.

Sidst, men ikke mindst, Mark! Kokken blev hele uge igennem ved med at trylle den ene mere lækre ret frem efter den anden. Resultatet var til trods for det store kalorieforbrug en livvidde-vækst hos de fleste. Tak til Mark for megen god mad og til Hans og Aka for de mange pæne historier under måltiderne. Tak til Philip for de mindre pæne, men ikke mindre gode, historier mellem måltiderne.

Tak til hele Zackenberg-holdet for et godt kammeratskab i de sidste godt to uger fra os fire fra ASIAQ.

/Jørgen Bille Hansen